

בש"פ 5151/23 - אחמד מוחা�מید נגד מדינת ישראל, כ"ג בתמוז התשפ"ג

בבית המשפט העליון

בש"פ 5151/23

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

אחמד מוחা�מید

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בחיפה מיום
18.6.2023 במ"ת 23-05-2023 72063-05-18
כבוד השופט נ' סילמן

תאריך הישיבה:

עו"ד פאדי שרכאי

בשם העורר:

עו"ד ארץ בן-אריה

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בחיפה מיום 18.6.2023 (מ"ת 23-05-2023, השופט נ' סילמן). בית המשפט המוחזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. ביום 30.5.2023 הוגש כתוב אישום נגד העורר. על-פי המתואר בכתב האישום, העורר פנה מספר פעמים למטלון ודרש שהוא יעביר לו סכומי כסף שונים תמורת "מתן הגנה", אך המטלון סירב לכך. ביום 10.5.2023 התקשר העורר למטלון ודרש ממנו סכום של 20,000 שקלים תוך שהוא מאים עליו. משלא נעה המטלון לאיזומים, הגיע

עמוד 1

העורר לבתו של המתalon וירה לעבר רכב, בהניחו שמדובר ברכבו של המתalon. בגין מעשים אלה כתוב האישום מיחס לעורר את העבירות הבאות: עבירות נשך לפי סעיף 144(א) ו-(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); סחיטה בכוח לפי סעיף 427 רישא לחוק העונשין; סחיטה באוימים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, ירי מנשך חמם לפי סעיף 340(ב)(1) לחוק העונשין; וכן חבלה בمزיד לפי סעיף 341ה לחוק העונשין.

3. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים בבקשתם ביום 18.6.2023 הסכימ בא-כוחו של העורר לקיימן של ראיות לכואורה וUILIT מעצר, אך הדגיש כי העורר מכור לסמים וכי בנסיבות אלה יש מקום לעורר תסקير מעצר שיבחן את האפשרות לשילובו בתכנית גמילה.

4. בהחלטתו הנזכרת בפתח הדברים הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של העורר מאחריו סORG ובריח עד תום ההליכים. בית המשפט המחויז הדגיש כי כלל הוא שבUberites נשך "יעזר הנאם מאחריו SORG ובריח, וכי נדרשים טעמי מיוחדים ויזאי דופן כדי לסתות מכלל זה. בית המשפט המחויז קבע כי במקרה דנן לא קיימים טעמי מיוחדים לכך, בהדגשו את החומרה במעשהו של העורר שלא רק החזיק בנשך, אלא גם ביצע ירי באופן שמלמד על מסוכנות גבוהה במיוחד. כמו כן, בית המשפט המחויז עמד על עבורי הפלילי של העורר הכלול הרשעות בעבירותים סמים והרשעות בעבירות נשך מהשנים האחרונות, שבגינן ריצה העורר עונשי מאסר שונים. בית המשפט המחויז ציין כי דומה שלא להצליחו להרטיע את העורר ולהסיטו מדרך העברינוית. מכלול נסיבות העניין, ולונוך מסוכנותו של העורר, סבר בית המשפט המחויז כי אין מקום לשקל חלופת מעצר, בין צו שתוציא עלי-ידי העורר ובין חלופה טיפולית. מילא, בית המשפט המחויז דחה את בקשתו של העורר לבחינת הדברים על-ידי שירות המבחן.

5. העורר שבפני מכון כלפי החלטתו של בית המשפט המחויז. לטענת העורר, בית המשפט המחויז שגה בכך שלא יחש משקל הולם למצבו המשפטי (בהתו נשוי, אב לקטינה ומצפה לילד נוסף בקרובו), וכן הפריז בהערכה של חומרת עבורי הפלילי. העורר מיחס את מעשיו להתמכרותו לסמים ווותרשוב לשחרורו בתנאים מגבלים, ולהלופין להפניתו לשירות המבחן לשם ערכית תסקיר.

6. הדיון בעורר התקיים בפני ביום 12.7.2023. גם בטיעון בעל-פה התמקד בא-כוחו של העורר בכך שיש מקום לשיעע לעורר על רקע התמכרותו לסמים, ועל כן למצוור להזמין תסקיר בעניינו. בא-כוחו של העורר הדגיש את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של העורר ואת נוכנותו הגבוהה להשתקם ולהטיב את חייו. לכך הוסיף בא-כוח העורר כי עברו הפלילי כולל Uberites סמים שונות, וכי בכך כדי ללמד על התמכרותו של העורר ועל הצורר שלו בטיפול משקם. מנגד, המדינה טענה כי המקירה אינם מקרים כלל את אמות המידה שנקבעו בפסקה ביחס להשתלבות בהליך גמילה בשלב המעצר. בא-כוח המדינה הוסיף וטען כי העורר לא המציא אסמכתה פורמלית לכך שהוא אכן סובל מהתמכרות המחייבת טיפול מקצועי.

7. לאחר שקלתתי את הדברים, הגיעו לכלל מסקנה כי יש לדחות את העורר. נקודת המוצא לבחינת הדברים היא חזקת המסוכנות הסטטוטורית ביחס לעבירות נשך מסווג זה המיחסות לעורר, בהתאם לסעיף 21(א)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז-1996. כידוע, ברירת המחדל בעבירות מסווג זה היא מעצר מאחריו SORG ובריח (ראוי, מבין רבים: בש"פ 5609/18 עאש נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.7.2018); בש"פ 5169/19 סמואיל נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.8.2019)). מסוכנותו של העורר נלמדת מופיע המעשים המיחסים לו בכתב האישום, שאין להמעיט בחומרתם ובופוטנציאל הנזק שלהם. עבורי הפלילי אף הוא נזקף לחובתו בהקשר זה,

ומחזק את עילת המסוכנות. העורר מבקש לטעון כי מוצדק לחרוג בעניינו מהכלל של מעצר מאחורי סORG ובריח, משיקולי שיקום. אלא שעוניינו של העורר אינם עומדים באמות המידה שנקבעו בבש"פ 19/11/1981 מדינת ישראל נ' סoiseה, פ"ד סד(3) 101 (2011) באשר להחלטת החיריג של שילוב נאשמים במסגרת שיקום וגמילה בטרם נגזר דין. לאmittio של דבר, בא-כוחו של העורר אף לא טען כן. בנסיבות אלה, בדיון קבע בית המשפט המחויז שאין הכרח להידרש במקרה זה למסקירות שירות המבחן בטרם מתתקבל החלטה בעניין המעצר.

8. אוסיף כי במהלך הדיון התרשםתי - התרשםות ראשונית - כי דומה שהעורר ומשפחתו עתידיים לצאת נשקרים מכך שיקבל טיפול. אולם, לא הונח בסיס להליכה בדרך זו בשלב הדיוני הנוכחי.

9. סוף דבר: העරר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד בתמוז התשפ"ג (13.7.2023).

שופטת